

TÁROGATÓ.

VEGYES TARTALMU HETILAP,

a gazdasági egyesület, vidéki és városi nőegylet s a Szamos-Tiszahát közlönye.

Megjelen minden szombaton.
Előfizetési feltételek.
Helyben:
Egész évre . . . 4 ft.
Fél évre . . . 2 „
Házhoz hordva, vagy vidékre postán:
Egész évre . . . 4 ft 50 kr.
Fél évre . . . 2 „ 25 „
Egyes szám ára . . . 10 „

Hivatalos és magán-hirdetések

jutányos áron készpénz fizetés mellett elfogadtatnak.
Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr.
A nyiltérben a háromhasábas gármondsor beigtatási díja 20 kr.

Felelős szerkesztő s kiadó
Kovács Márton.

Szerkesztői iroda s kiadó-hivatal.
hová a hirdetések s előfizetési pénzek utasítandók, templom-utca 348. sz.

Szerkesztő társ
Zombori Gedő.

Kalászat az erkölesiélet mezején.

Tempora mutantur et nos mutamur in illis.

Azt mondják, hogy semmi sincs új a nap alatt. A böles azt mondja: „A mi volt ugyan azon léssen, és a mi most léssen ugyan az mi ezután is léssen.” Igaz hogy mindég meg volt a világon a jó és rossz, és e kettő mindig küzdött egymás ellenében, de a viaskodásban fújdalom, nemmindég győz a jó, sőt inkább gyakran legyőzöttetik.

Egy költő így ír:

Veszni kezd a nép erkölese,
Papolunk, de nincs gyümölesé;
Nincs orvosság a baj ellen,
Gyérül a nyilt tiszta jellem.
Hűdeg a nép; hűség, hála,
Kegelet már rúka nálla...
Ki van a mi szemünk sirva,
S dalunk omló könyel írva!

Századunk a tudomány a felvilágosodás századja, de ugy látszik karöltve halad a jó a rosszsal, hogy a fényhez árny is járuljon. És valjon a tudományt vádoljuk, a felvilágosultságot kárhoztassuk-e az emberek hibái miatt? Nem! oh nem! A lámpást azért, mert annak világánál rossz uton haladtunk, oktalanság volna széttörni, hiszen ő csak világolt s rajtunk állott, hogy a jó utat fölkeressük.

Azzal se ámitsuk magunkat, hogy más-kor is voltak vétke szokások, s így a jelen erkölesi romlottság idején télen vesztegelhetünk, sőt inkább tölünk kitelhetőtegyekezünk az áradatnak védsánczot vetni, ne hogy a jó, mi még erkölesi életünk mezején tenéssz, ööl iszappal temettessék el.

Az áradatok egyike a vallástalanság, s jelen értekezésünkben erről szólunk kiválólag.

Fájdalom: sok helyeken templomaink legtöbbször üresek a vasárnapokon is. Hol az idő midőn az imaházak betöltek az ajtatokodók sokaságával? midőn a munkás mezei munkájára az Urházból ment, s annak végeztével ugyanoda tért vissza. Hol az idő midőn az éles anyák öröm sugárzó arczezal vitték fel gyermekeiket az urházába s szemeket a magosságoshoz emelve, gyermekeiket az Urnak ajánlák, mint legdrágább kincseiket!?

Ök elhaltak....

Olyan lett sok helyen a templom mint az elhagyott sirkert, mely a ragyogó mulat, melyet boldogság, fény környezett, sötét keblébe fogadta... és a lelki atya, mint bolygó siri-szellem feljár a szent falak közé, de nincs kinek elmondhassa Hőseással: „Elvész az én népem mivelhogy tudomány nélkül való, mivelhogy megvetted az igaz tudományt, én is megvetlek téged, és mivelhogy a te Istenednek törvényéről elfelejtkezél, én is elfelejtkezem a te fiaidról. Az én népem az ő faistenétől kér tanácsot, hogy az ő pálezája feleljen néki, elfordulván az ő Istenöktől.”

Atyámiai! a vallás vigasztaló angyalul van adva minekünk, valahányszor a szenvedések kintengerében kapkodunk reményünk töredezett hajójának vihar rombolta árbo-czához: főlemel ha csüggedezünk, bátorit ha ingadozunk, s reményünk halvány csillagát

föltűzi hitünk kék egére. Hogy pedig a vallás, a hit s az ebből származott jó escelekedet, melyek egyedül tartják fenn a valóságos jólétet, földi és menyei boldogságot, ismét megújulják minden jéghideg kebelben, szükség eltávolítani az okokat, s ekkor az okozatok is meg fognak szünni.

Szütlék! szütlék! hej nagy felelősség terhe fekszik ti rajtatok, miként mondjátok el majd-an az Ur előtt: „Imhol vannak Uram a magzatok kiket nékem adtál, minden lelki fogyasztás nélkül“, ha gyermekeitek erkölesére nem vigyáztok?! Exempla trahunt. Tükör gyanánt fényljetek a jóban gyermekeitek előtt. Legyetek templom gyakorlók, sőt tartatok házi istenitizteletet, ne engedjétek falusi szütlék, hogy fi- vagy leány gyermekeitek a vasárnap délutánokat az ivó és tánczterembe töltsék, hol csak a bűn áradoz.

Adjátok intésül magzataitoknak:

Nagy kert ez az élet,
Nagy kert a világ;
A melyben a bűn
Megannyi virág.
Fuss, fuss e virágtól a mely csalogat,
S letörve ez ennek okoz jajokat.

Távotassátok a mértéktelenséget, mint legszerencsétlenebb szenvedélyt, ha a mulatozásban, evésben, ivásban mértéket tartatok gyermekeitekkel is, bizonyára a lelki jók munkálására is több idő fog jutni magzataitoknak, s a tivornya ház helyet az Urházába fognak inkább menni, s a vallásosélet mezején több jó mag fog elhintetni, kikelni és gyümölesözni.

Távotassátok a renyhéséget; a dologtalanság szütlője az elvetemedésnek; takaró-kosságot, szorgalmat kell kifejteni a család-atyának és anyának, hogy magzatjaik is el-sajátítván azt, a bünt ez által kerülve a val-lásos élet tenésszen keblükbe, sőt a háztartásban is mindenkor a vallásosságra legyen a suly fektetve.

Távotassátok szütlék a babonás véleményeket, mert a babona a lélek vakosága, ha a lélek vakoskodik, ugyan miként világol-hatna akkor abban a vallásnak szent fáklájja.

Kerüljétek a káromkodást, mint a val-lásos érzelmek eltompitóját, s a sok rosszak-nak tényezőjét, sőt a szülei kellő szigort is használjátok, ha jó példa adástok mellett is jó utra a jó erkölesi élet mezejére nem birjátok terelgetni netalán már elvetemült gyermekeiteket.

Ti egyházi s világi előljárók! éber figyelemmel legyetek a reátok bizott nép erkölesére, jó példát, szép szót, fenyegetést s a törvény szigoru alkalmazása, hol melyik ki-vántatik alkalmazva legyen általok, hogy így az erkölesiélet mezejéről mitöbb s dúsabb kalászkok takaritatthassanak be az Urnak esürjébe!...

Porcsalmai Soma.

Gazdasági teendők julius havára.

(Folyt. és vége.)

5. A választás alkalmával nem kell bántani a hónaljkat. A hónalj, vagyis mellékhajtások kiszakasztatásával megsértjük ama

szemeket, melyeket jövőre tán gyümölesöz-tetni kellendett vagy szálvesszőkezeléssel vagy csaprahagyással. Ha az oldalhajtáso-kat kitörjük, ez által a tökét a természet rendje ellen erőltetjük új hajtástételre; s így a mely szemek jövőre hozandottak gerez-det, ügytelenségünk miatt még ez évben kifejlődnek, igen gyakran gerezdet is hoz-nak; ezek az ugynevezett karóhuzók; bor-szűrésre azonban a mi églünk alatt kel-lően nem érnek meg; s így kevesítjük a jövő évi termést, s mellette rontjuk, gyen-gítjük a jelen évit, mert a tökének ama természetellenes erőltető-e által az anya-vevők és a gerezdek fejlődése és érésre megkívántató táplálék, elég károsan, az új hajtások képzésére használhatik fel.

6. Ha történetből némely vesszők ol-dalhajtásaikat a rendes kötözés idejére már jól kiadták, ez esetben ne töressenek ki, hanem alólról számítva a 2-ik iznél csipes-senek le; hogy a meghagyott rész a vess-zőnek védelmitül szolgáljon.

7. Mindezek után teljesithetni a kötö-zést. Meghagyott vesszünk a főtjegyzett, vagy a helyi körülményekhez képest más alkalmas növényszálakkal, gyékény-hasadék-kal kötöztetnek; kender-szálakkal vagy drót-tal, noha némelyek által igen ajánlatik, nem tanácsos a kötözést teljesíteni, mert a mint a szálak rezgésbe hozatnak a szél ál-tal, e két utóbbi a gyenge vesszőt a be-metszéssel veszélyeztetné.

8. A kötözésnél megtartandó főszabály. A szőlőfürtöket a vesszők közé bekötni ves-zélyes, mert vagy megsemmisülnek, vagy tökéletlen, többnyire félrettek maradnak, mi borunk silányítására, nem csekély ártal-mára leendene. De ovakodnunk kell a szőlő-levelek bekötésétől is, minden levélnek szabad mozgást kell engedniük, különben a fürtök kárával nagy sinlődés után meg-semmisülnének.

9. Hány helyen kelljen a vesszőket megkötni? Ezt a vesszők hossza határozza meg. Alant a gerezdek körül kissé lazáb-ban, s föntebb, hol gerezdek ninesenek, a vesszőket jobban kell a karóhoz szorítani.

10. A vesszők a karó magasságán fölül meg ne hagyassanak. Minthogy azonban szegényebb sorsu szőlészeinknél nem ritkán megtörténik, hogy a karó néha néhol használat által annyira elkopott, miként a földön felül alig terjed másfél láb magasra; így esetekben tanácsos a meghagyandó vess-zők végét a szomszéd tökéhez átnyújtva megkötni.

11. Óvakodjunk a választás vagy kö-tözés alkalmával meghagyandó szőlővesz-szeinkről, főleg az alrészről, a hol a gerez-dek csüngnek, vagy jövőre termés alá ke-rülnek, csak egy levelet is leszakítani.

A rendszeres szőlőmivélés elleni bűn, ha kötözés alkalmával a levelek alant vagy mind vagy nagy részt lefosztogat/ atnak, mert a levelek a bimbónak, vagy anyabognak védelmére és táplálékára rendelvek. Miután minden levélszár töve teknő-alaku, mig a rügy bimbóvá fejlődik, annak védelmitül szolgál, s így a levél a bimbó dajkálátára.

oltalmára van rendelve. A mint a bimbó a vesszővel együtt éretté válik, takaróját magától leveti, jelül annak, hogy a természetben bizonyos czél és rendeltetés nélkül semmi sem létezik. Ez történik akkor, midőn a növényország pihenés után sóvárog, az ős beálltával, a nedvkeringés megszűntével nyári ékszerait, szép leveleit önként levetkőzi. Mig ez bekövetkezik, addig a levél nemcsak oltalmazza, de táplálja is a vesszőt a gerezdekkel együtt; mert a levél szintén azon rendeltetéssel bír a szőlőre nézve, mint a tüdő az emberben, ez tiszta, éltető levegőt szí be táplálékul, s a megromlottat kigőzölgi.

A növény is táplálkozik gyökerei és levelei által, a felszitt táplálék a tőkében s vesszeiben oldozván szét, s ezek az emlőjökön csüngő gerezdekkel megosztják beszívott táplálékjokat.

Azonban valamint az eledel nem használható az embernek friss tiszta lég nélkül, ugy a növény tápláléka is éltető lég nélkül a törzsnek csak romlására szolgál.

Az éltető levegőt azonban miként az ember tüdőjével, ugy a növény levelei által szívja be.

Valamint tehát az ember tüdő nélkül el nem élhet, ugy a teljes levelezés által a növény élete veszélyeztetik, a részletes levelezés az ép törzs erős szakos megtámadására szolgálván.

Minthogy a szőlőbeli zöld munka a legnagyobb fontosságú a szőlőművelésben, azért még egy cikket szentelünk neki.

II. Kapálás. A talajnak átmunkálása a kapálás a szőlőművelés körül jelentékeny befolyással van, s a termésnek mind mennyisége, mind minőségére hat. A kapálás czélja általánosan a földnek porhanyosítása, hogy a talajt a lég és a meleg átjárhassa, s ez által az abban tartalmazó tápalkat részek feloldása előmozdittassék. Azon kívül czélja a kapálásnak a szőlőtökének a földszinhez közellevő gyökereinek kiirtása, mely az erős hajtású szőlő ültetvények művelésének főkelléke; továbbá kiirtása tavaszra a mélyen gyökerező, nyáron pedig az árnyékos gyomnak.

A tavaszi első kapálásnál rendszerint mélyen kell kapálni, hogy az által a tőkének felső gyökerei elvágassanak, melyek később újra kihajtván, finom szálaikkal a talaj felső rétegében szétágaznak, melyek az-

tán a földszinen levő tápanyagokat a tőkékébe vezetik. Ezen felső gyökereket tavaszra szét kell rombolni, nyár folytán azonban a tőkének világos kára nélkül őket már megsérteni nem szabad; azért a későbbi kapálásoknál már csak oly mélyen szabad a földbe hatni, a mennyire a gyomnak kiirtása, és a talaj felületén képződött kemény földkéreg áttörése megkívánja.

Az első kapálás csak melegebb időjárás beálltával, a második a virágzás után teljesítendő, harmadik kapálás helyett igen száraz és forró évben inkább a gyomnak kigyomlálását ajánlanám.

A kapák alakja és minősége vidékek szerint változik, mert minden vidéknek megvan az ő sajátos alaku kapája, pl. Visontán hosszú, görbe nyéllel; Fejértemplomban használják a legnehezebb és legnagyobb kapákat, hat fejértemplomi kapa felér 10 budai kapával; a villányi hegyekben 4 szögletes kapát használnak, 4 láb hosszú nyéllel, a budai hegyekben pedig rövid, görbe nyelű kapák vannak; Pozsony vidékén a két águ kapa van szokásban. Nem tanácsos a munkásoknak, ha kapáik csak némileg is czélszerűek, más ilyenü eszközöket adni kezeikbe, mert ezek rendszerint ellenszenvvel fogadják azt; s a munkás osztálynak valamely szokatlan dolog felfogásánál bizonyított nehézsége következtében, a várt hasznót az újabb eszközzeli kezelési ügyetlenség többnyire megsemmisíti; míg a fiataloktól hosszú használat és az általa szerzett ügyesség az eddig szokásban lévő eszközöknek sok látszólagos czélszerűtlenségét kiegyenlíti vagy kijavítja.

A különböző talajminőség, valamint a szőlőültetvények fekvése tekintetéből, miként kell a talaj átmunkálását végezni, s mire kell a körül figyelni, annak további részletezése sem szükséges; mert a talaj átmunkálást illetőleg a magyar szőlőműves semmivel sem áll hátrább a Francia- és Rajnavidékénél, melyre elég példát nyújtanak nekünk a pozsonyi, sopronyi, neszemlyi, tokaji, budai és szerémi szőlőhegyek.

Takarodás.

A falu ünnepe szokott lenni a takarodási idő, mikoron a gazdaember hajlékához hordja be az egész évi fáradságának eredményét. Tele rakja ilyenkor az igásokat esenyűikkel. Kirukkol ilyenkor egész erejével.

Különös figyelmet is érdemel a behordás ideje, mely részint a gabona minőségétől, részint az időtől függ.

Főszabály: a gabonát a mezőn jól ki kell szárazítani, különben az asztagban megdohosodik, némelykor el is ég. Szalmája ha szonvehetlenné válik.

Mentől füvesebb a gabona s mentől alattabb vágatott tarlója, annál több szárazítást igényel; mely körülmény e takarmányszerű időben kétszeresen figyelembe veendő.

A csűrbe hordás legkevesebb költséggel jár. Vigyázni kell, hogy rozstot buzára ne rakjunk. A magnak valót vagy egészen külön, vagy legfölül kell rakni. Egy pár napig a csűrkapukat nappal nyitva hagyván, hogy gabonánk kiszáradhasson.

Utakat kijavítani.

Tisztelt gazduram, a takarmány és gabona hordó-utak meg vannak-e igazítva? Ha nem, ugy ásót, kapát, kosarat, targonczát neki: meg kell gyorsan igazíttatni; a vizmosásokat rozsekével (Faschinen) kitölteni, fölébe szalmát és földet hányni; mert a roz uton, ha eltörik a szekerünk, elvesztjük a vámon, mit a harminczadon nyertünk.

Hol pediglen az utak széle fákkal volna beültetve, a gabonás szekeret érő ágakat le kell nyelni.

Virágvilág.

Szegfű. A szegfűvek szinpompája már a török szegfűvekre is kiterjeszté birodalmát. Mig ezeket magról nyerjük, a csokrosakat dugványok által szaporítjuk. A hány ága van a szegfűnek, annyi tövet gyökerezethetünk belőle, bémetszván az ágat mintegy felényire, kis horoggal a földhöz kapcsoljuk; a végeit nem kell betakarni, azonban öntözni szükséges, különben lassan gyökereznek. Ezentul egyéb dolog nincs vele, csak tisztán kell tartani. Cserépbe tevéskor czélszerű a mennyire eszközölhető, a gyökert földdel együtt átültetni.

Rózsa. A rózsák minden fajait szemzeni, párosítani lehet, ha a kötözés jól történik, a megeredés bizonyos.

Virághagymák. Azon virághagymákat, melyeknek levele elszáradt, a földből ki lehet szedni, megszáraztván, száraz helyre eltenni. A sáfrány hagymákat pedig e hó vége felé elültetni.

TÁRGA.

EGY POLGÁR LEÁNY.

BESZÉLY AZ ÉLETBŐL.

Zombori Gedőtől.

(Folytatás.)

Julesa leányasszonyt még a tükör előtt találta az a piroszposztag jól termett nő, ki pár percz mulva a szobába lépett.

— Ugy ugy édesem, ma szépnek kell lenned, a báró eljön, ma meg kell hódítanod.

— Meg van az már anyáskám, nőül vesz a mely perczben akarom, ezerszer esküdte már ezt nekem. Csak egy kicsit lenne gazdagabb!

— De a rang gyermekem, a rang egy bárónéknak lenni! Engem is elveit volna Oktondi fiskális, de atyám szívós természetű polgár nem tudott magasabb szempontra emelkedni, s atyáéhoz erőszakolt, a ki jó ember, de lelket soha nem értette meg. Isten megjutalmazott ily okos gyermekben mint te. Jer csokoljálak meg.

— Csak szépen mama, fejkemet ne hogy öszve ronesold. Igazad van mama, én bárónéknak születtem, az atyusnak van pénze, a bárónak rangja, ez lesz ám a boldog élet. Azonban csak képzelj, az oktalan Samu még a kezemet kérte.

— Pihá! szörnyülködék a mama, azt merészelted, a te kezdet megkérni egy ujdonsült eszmadia mester! De így van az ha atyád nem hallgat az én tanácsomra, már rég unszolom hagyjon fel a mesterséggel, bizony megélhetünk a nélkül is, de hiába ő nem tud mesterségén felül emelkedni.

— Pedig utoljára is úgy kell, az nem lehet, hogy

egy Szegényfi báróné atyja eszmadia legyen, ugy-e anyám te is így gondolkozol?

Még tovább folyt volna a jellemző párbeszéd, ha azt egy erőteljes polgári öltözetű férfi, a házgazdája nemzetes Bürgözdí uram belépte meg nem zavarja.

— Pá tata! szökkent elébe Julesa, ugy-e ma szép vagyok?

— Szép vagy gyermekem, de szebb lennél, ha egyszerűbben öltöznél; ez cifra egymásra hányt selyem és csipke rongyok, miket összeférezelve divatnak neveztek kiforgatnak egész lényedből. Én nem sajnálom a kiadást, hisz szeretek s te vagy egyetlen gyermekem; de lásd cifraalkodással szerencsédet játszod el, most is a derék Geliczeit idegenítettél vagy üzlet el magadtól.

Julesa ismerte atyja ellentmondást nem tűrő egyenes lelkületét, s kérésleg tekintett anyjára, ki helyette kézséggel vette fel a szót.

— Márton te ma roz kedvű vagy! Csak nem akarod, hogy kit többre neveltél leányod egy kezdő mester ember neje legyen, mikor urakban válogathat.

— Válogathat?! Ez a mai világban nagy szó. Én szememet legnyugodtabban zártam volna be, ha egyetlen gyermekem jövőjét e szorgalmas becsületes ifju, jól képzett mesterember kezében láttam volna. E zavargó világban legbiztosabb a mesterség; a jó mesterember mindig annyi munkát kap, a mennyit akar, s biztosíthatja családját, míg az ur a terhek alatt nyög roskadoz s a tudomány embere nem talál készütsége és fáradozásának megfelelő jutalmat. Azt gondoljátok elveszi őt az uri ember; oktalan ki erről ábrándozik, pénz és rang játszodja ott a házasságoknál a főszerepet, itt körünkben maradt meg legtisztábban a család élet szerete; polgár emberhez kell nőül menned leány, mert nem akarom, hogy szégyent és gyalázatot hozz ős fejemre.

Az öreg Márton gazda hiában beszélt, ki forgatták az asszonyok józan eszéből, s bosszusan hagyta oda az elvakított önánitokat.

— Én utoljára is azt mondom, leány, csak becsületes polgár emberhez fogsz nőül menni.

Az asszonyknak most mindent meg kellett kísérteni, hogy a nyakas férfit kijátszodják. Ezen idő óta Szegényfi báró többször tett látogatást a gazdag polgárnál, s a nők tanácsára meg is kérte a Julesa kezét. Bürgözdí uram roz kevelé mondott „igen”, de utoljára sem volt semmi kifogása a nagytekintélyű kérés ellen, ki habár nagy vagyonnal nem is rendelkezett, de jó természetű s csendes életű embernek látszott. Ezenkívül finom, nagyvilági modora, a tisztelet, melylyel jegyese szülői iránt viseltett, őt különösen ajánlotta az öreg kegyébe.

Már meg is volt határozva az esküvő napja, midőn egy este a báró leverten lépett jegyese szobájába.

— Mindenke vége! szót, atyám megtagadta beegyezését, kitagadott mindenből, valóságos földönfutó vagyok! Szólt s kimerülten omlott az ujonnan vett dagadó kerevelre.

— Az mit sem tesz, nevedet ugy-e el nem veheti, atyám pedig gazdag, vigasztalta jegyését Julesa, ki elött semmi sem lett volna oly borzasztó, mintha a bárónéság veszett volna el.

— Te igen nemes lelkű vagy édes Julesám, de lásd mit mondana a magasabb kör, melyben ezután te is élni fogsz, ha én nőm vagyonából élnék. Oh vége van boldogságomnak, öszve van zúzva lelkem világa, az élethezkötő lánczok elszakadtak, minden, minden elveszett! Nem akarok többé élni! s arczán az örültség jellegével nyult zsebébe, honnan egy pisztoly tántongott elé.

A leány egy sikoltással omlott jegyese karjaiba.

— Arthur! neked nem szabad meghalni.

— Mi baj gyermekem, szólt mögöttök rémülten egy hang.

— Ah mama szólt a meglepett pár, mi nagyon boldogtalan vagyunk. Arthurt atyja kitagadta, s most magát megakarja ölni.

(Folyt. köv.)

Auricula. Az auriculák és primulák magvait, ha magtokjokat megnyitották, megszédni; az ez év elején vetettek rázsáit fél napos helyre elültetni és mérsékelt öntözésekről gondoskodni.

Zöldségés.

A zöldségésben minden rászát kiültetni esős időben.

Ha pedig eső nem volna, előtte való napon a földet föláztatni, másnap lehet ültetni, azonban az elültetett növényeket jól beiszapolni.

Ha a rászák helyeit lyukgató fával előre meglyukasztjuk s a lyukakat sűrű ganyélével beöntjük, a növénynek megeredése és dus növekedése még bizonyosabb.

Hernyók és mindennemű kárt tevő rovarok pusztítatnak.

Az érett magvakat meg kell gyűjteni mielőtt a veretek elpusztítanak, megszáraztató ritka szövethöz készült zacskókba száraz, szellős s egérmentes helyre eltenni.

Általános teendők. Gyomlálni, kapálgatni, locsolni, öntözni, a virágokat felkötözni.

A még meglevő rászákat kiültetni.

Hernyókat, fülbemászókat, levéltetűket stb. elpusztítani.

A megüresedett ágyakat jó érett trágyával behinteni s a trágyát alá forgatni.

Mindennemű szemetet, ürülékét a compost halomra hordani, szorgalmas öntözés által erjesztetni s átforgatni.

Az öntözést a forró napokban el nem hanyagolni.

Bár sok e hónapban a munka, de azért mindent véghez vinni a jó kertészgazda feladata.

„K. G.”

Együgyü levelek az érmellekről.

II.

Tekintetes szerkesztőtárs uram!

Talán alkalmatlan is vagyok, hogy megint irok, de bátorságot vettem magamnak, t. Szerkesztő uramnak azon szívesességéből, hogy együgyü soraimat a „Tárogató”ba bevenni kegyeskedett.

Ne tessék gondolni, hogy én talán nemvet szeretem fitogtatni ott a „Tárogató”-ba s azért vagyok ilyen tolakodó. Azt se gondolja, hogy talán tanulmányomat mutogatnám, a mi nincsen; azt se gondolja, hogy

én kákán is göböt kereső ember volnék, de higgye meg, azt szeretném, hogy némely emberek jobbak volnának mint a milyenek valósággal, valjmi kevesen ügyelnek most a lélekre, mindenki ki csak a maga hasznát keresi, azt mondogatván: „lélek! lélek! de hogy élek!” mintha bizony egy kis földi vagyonért el kellene prédálni az embernek lelki kincsét.

Hej sokan vannak mi közöttünk is mint másutt is, kik valjmi keveset hajtának a belső kis bíróra, sokan vannak, kik a tiz parancsal homlokegyenest cselekesznek, sokan a pénzt bálványozva idegen isteneket imádnak, az ur nevét hiába felveszik, a nyugodalom napját a mezei s egyéb munkákkal töltik, sokan vannak kik szüleiket s főbijeiket nem tisztelik, sokan vannak orzók, feslettéltiek, felebarátja ellen hamis tanubizonyoságot tevők és a más tulajdonát kívánók. Hej szerkesztőtárs nagy jó uram! bizony nem hiába gerjedez az Ur haragja reánk, hogy a nagy szárazsággal most is leforrázta a földiveteményeket. Olvastam, hogy a fagyás mennyi sok kárt okozott másutt, itt t. i. ahol én lakom, itt az érkörnyékén nem tett oly pusztítást a hideg; itt a meleg pusztít, úgy hogy még most Junius hó 27-én mikor a sorokat írom, el vagyunk csüggedve a jövő állapotunk felől. A buza szemje sem lehet oly kifejlett mint a minőnek kellett volna lenni, a zabból már talán semmi sem lesz, úgy széna is szörnyű kevés, a málé ha kevés esőt kapna még csak venné magát felfele.

It e környéken némely helyeken szokásában van s volt az ifjuságnak, egész vasárnap délután még déleesti isteni-tisztelet előtt legtöbb izben borivó helyeken való táncmulatozások.

A mi erélyes főbiránk oly jó és figyelmes volt, hogy a déleesti istenitisztelet előtt való táncmulatozást megtiltotta. Vajha másutt is követnék a jó példát, vajha kivált a leánygyerekes szülők megválasztanák a helyet, hogy leánygyermeküket hova bocsátják táncmulatásba.

Maradok t. szerkesztőtárs nagy jó uramnak kész szolgálója: Igaz Ádám m. k. falusi poqlár.

Az inségügy.

A gabona árak emelkedésére nem egyedül a fagy által okozott rémület hatott, ha-

nem befolyása volt annak is, hogy egyidejűleg az agio is felszökött. Jól segített ez ár emelkedés azon gazdákon, kik tavalyi természetményeiket csekély áron el nem vesztegették; de sujtoló az iparosokra és a piaczról élőkre, kik pedig a termelő osztálynak szinte felét teszik. Az iparos az agio emelkedésével drágábban veszi feldolgozandó anyagját, s így gyártmányának árát is emelni kénytelen; igen de e gyártmány illő százalékat a pénzérték miatt beállott pénzükség következtében a vevő ki nem fizetheti, s így az iparos és kereskedő osztályon a legsúlyosabban érezhető a beállott pangás. Napokig üresek a boltok, pedig a kereskedőt drágán vett kelméjeért szoritja a hitelező, mondhatni semmit nem árul, az iparos pedig egyfelől pénze hever a gyártmányban, másfelől pénzt sürget tőle a kereskedő és az üzér. Egyetlen óvszer ez ellen, hogy a pénzügy vissza-menjen rendes kerékvágásába, erre pedig szükséges az, hogy a terméketlenségi s pénzüváltási rémhírek megszűnjenek. Az elsőből hála Istennek nincs okunk remegni. Országos eső ugyan nem volt, de pásztás esők hatottak annyira a szárazföldre, hogy a rozson kívül buza, repeze, burgonya, kukoriceza és a szőlő vagy jó, vagy legalább közép eredménssel biztat, az utolsóra pedig a külföldi legnagyobb pénzpiacok az escompte leszállításával biztatnak. A kormány részéről remélhető segélyen kívül legtöbb segélyt fog nyújtani a földhitelezés. A kormányi segély vezérfonala ne az adó legyen, hanem az egyes községek helyzete vételessék fel, alapul tartván a népességet és a szenvedett kárt, ez esetben a hatóságok gondoskodnának a felvétel és kimutatás elkészítéséről.

Helybeli hírek.

* Bikszárai vett tudósítás szerint ott a vendégek száma, a mult éveket meghaladja, s az idén nagy sikerrel használják olyanok is, kik a mult évben Karlsbadot használni kívántak. Örvendünk, hogy a derék fürdőfelügyelő az idén is czélszerű intézkedések által emelte meggyék e nagyjövű fürdőt.

* Közkerteink közül különösen kezd emelkedni a hidon túl fekvő „gőzhajó”; hús lombok, pesti sör, pontos jutányos kiszolgáltatás, előzékenység különösen ajánlják e regényes helyiségű mulatókertet.

* Szerdán e hó 18-án lesz a ref. közéletnoda ügyei felett intézkedési felsőbb joggal bíró pártfogóság gyűlése; e nap azért van kiválasztva, hogy a vidéki pártfogók s t. lelkész urak, szülők és ügybárátok az oskolai év zárünnepélyére és az ezt követő

Tárczalevél a szerkesztőtársához.

Brassó, junius 14. 1866.

(Folytatás.)

De térjünk vissza a gyönyörű Bácsaság rajzához. Krizától nyugatdélre sötétlik Feketehalom fölött egy meredek bérczvonalszerűen benőve lombos bükk és fenyveserdővel. Valami hét és fél órányira innét büszkélkednek a Zernyest havasai, történelmi nevezetességű, égbenyuló szirtek azok, melyeken át a zivatáros éj-órákban vezette Beihlen Gábor hadait eldöntő ütközetet vivandó a Bácsaság virányain. Ez a vonal jobb szárnya a kilátásnak közbeeső nyári mulató lakhelyekkel, esinos tanyákkal, kelepélő vizimalmokkal, szántóföldekkel és berkekkel. Balról mintegy két mértföldnyire Herimann szász falu vöröslík eszerépedelű házaival és bádoglemez tornya csak egy tündöklék tiszta időben.

E falu példányképe a hangyamunkásságnak és jólétnak; de lakossága mint minden szász községé rideg, komor, magabazárkózott, egyedüli ohaja a pénz, minden mulatsága a kasza, kapa, s legkevésbé sem válóható a vendégszeretetre hajlandóságról. Távolabb az Olt felső részefelé húzódnak Botfalva, Péterfalva gazdag határokkal; rétejek áldott virulásban, e helységek igen szerencsés fekvésűek, erdejük, vizük kezök ügyében esik, csak egyet kell lépniük s ohajuknak eleget tehetnek. Amott a törösvári szoros út bejárásánál terül el Hétfalu egy esomóban lét helységgel, melyek úgy össze vannak építkezve mint Szatmár Németivel; tornyuk s templomuk hét van, mindössze tizezer a lakosság száma; kik mindnyájan esángomagyarok járván booskorban, tisztszen és oláhdivatosan ha ugyan Dekebal utódjainak viseletére hatással van az örökké változó és szeszélyes divat istennője. Sajnálni lehet esangó testvéreinket, hogy lassankint eloláhosodnak nyelvök és viseletök szerént; mert máskülönben szívök hön dobog a magyar érdekekért, amint ezt tapasztalni szerencsém volt egyik népgyűlésükön, melyben a bukaresti magyarok segélyezésére nagylelkűen adakoztak. Hétfalu határa a környék

koronája, a buja földek, rétek, mezők, mindannyi kincstárai a derék esangóknak. Sokan közülök fuvarosságot üznek 7—8 szekérrel, ezek aztán itezével mérik az aranyat.

Miután így némi kis tájbevezetést előreboosájték, jöjjon Ön be szellemileg Brassóba, melynek latinneve jelentőségteljesen: Corona.

Ha Brassó előtt madár távlatban megállunk egész fonségében láthatjuk a gazdagok városát, a Czenkbercz alatti völgyben mélyen benyulva a déli havasok fölé. A város alakja egy óriási Z, melynek keleti része fölött a Czenk egyik kirugó szirtbalkona lebeg kigyózó sétányokkal, melyek a szépvilágot árnyak alá esalogatják.

A Z közepén az átmetsző vonalka megfelelő helyén a szász domborong. — roppant komolyságában valóban megdöbentő látványt nyújt e kormos, kolosszális épület. Mellette a kétemeletes házak törpe gunyhók. Ez óriási egyház körül örökös járás kelés, sürgés-forgás zajlik eleven ellentétben a százas faluk melancholikus kinézésével. Különösen midőn suhogó selyem köntöseikben a fiatal bojárnók és koniczák—kisasszonyok sétálgatnak erre a hűsestakonytatban, s mint megannyi fényes tünemények lebegnek el a hideg kötömeg előtt, a legnagyobb mértékben tűnik ki e hely zordonsága a gyönyörök után lihegő halandók vidám csoportja által kifejtett zajlásban.

E domtól kíváncsiságunk a városházának terére vezet. S valóban ha az embernek nincs, itt láthat elég pénzt. Ott hosszu sorban Macedoniából származott pénzváltók guggolnak divánkájukon, előttük a kincses szekrény, a drótkötésen keresztül rád mosolyognak a száz forintos bankók, a lilimarczú huszasok és tallérok, nemkülönben a büvöshangu galbinák (aranyok).

Mennyi bámuló, szíktató, naplopó és más minden rendű és rangu földi lény képez a Mamonna ez oltárai körül koszorut. A havasi mokántól elkezdve föl a pápaszemes dandyig képviselve van itt azok száma, kik ájtatos bámulói e tenger kincseknek. Tegnapelőt én is ott ácsorogtam tiszteletteljes pillantásokat lövelve egy kis furesa, mopszli kinézésű görögre, ki éles szemével

nehányszor végig tekintett rajtam, gondolván, hogy pénzt váltani ohajtok, de bámészkodásomat látván, többé nem méltatott aranyos pillantásaira, hihetőleg kitalálta, hogy nincs több pénzem, mintegy kopott és búskomor ezüsthatos.

A városház tere szintén örökös néphullámzástól zajos. Láthatok itt minden féle kiadást az életből, fény es árny, rongy és bibor hemzseg itt.

A városházterétől 7—8 felé utczák nyitnak pompázva ragyogó kirakatokkal és finom, dustartalmu boltokkal.

Az utczakövezet díszes és a fájós tyukszemmel dicsekvő lábak itt bátorságban léphetnek tova. Egy utczában két — három artézi kút van önmagától — ömlő vizugárral. Minden ily kút körül szüntelen forr, zsihong az élet. Itt láthatod a esinos, izmosterméti szekely szolgálóleányokat, midőn gyorsan megtöltik edényeket s tovasietnek egy-két elutasító szót odadobva a szász usfiaknak, kik lángalobbannak a piros arcú leányokért, de kik rendesen megvetik úgy a esábszavakat mint a fényesszónoku tehetséggel bíró aranyokat.

Föltűnt nekem, hogy a városban igen sok oláhnót láttam, kik igen egyszerűen de tisztán valának öltözködve, általában fehérben jártak, fejkön piros kasimir kendőből turbántekeresszel, magassarku eszimat hordtak.

Arczra nézve kellemesek, termetük pedig ingerlően hajlékony és sugár, mit tölt üde mellök mintegy illusztrál. E nők sásból kötött kosárával ömölnek szét a város tönkelegébe málnát, szamócát árulni. Miután oláhuul már meglehetősen beszéltek, szóbaállottam egygyel, ki valóban kisértetre vezető barna szépség volt. Vettem tőle számoczást s rövid idő alatt azon meggyőződésre jutottam, hogy az ilyes uőket saját nevükön szépsézet i szempontból a Tárogató szives olvasói előtt nem nevezhetem.

(Folyt. köv.)

Ifj. Freudhoffer J.

pártfogóági ülésben résztvehesse, az iskola állásáról, törekvéséről, irányáról tudomást szerezzenek. Személyesen minden pártfogót meghívni tetemes pénzkidrásba kerülne; pedig e fontos szerepre hivatott iskolának ép most kell még filléréivel is gazdálkodni; a lapunkban közölt s egyházi hatóságainkhoz megküldött programmon kívül e sorokkal is tiszteletteljesen meghívunk a nevezett nap ünnepélyére és a pártfogóság közgyűlésére minden egyes pártlót és ügybarátot. Annál is inkább, mert e gyűlés tárgyai kiválóan fontosak lesznek, olyanok, melyek a gymnasium fenállhatóságának életfeltételei közé tartoznak.

* Három érdekes színi előadásra hívjuk fel közönségünk figyelmét: Szatmári Károly a fővárosi közönség egyik kedvence, az itt ép keresztül utazó Beke színigazgató társulatával szövetkezve, három előadást tart. Szatmári neve ugy hisszük elég vonzerő lesz, hogy községünk színházunkat zsúfolásig megtöltse.

* A ki jutányos jókarban levő széphangu zongorát olajt vásárolni, ajánljuk annak Benedicty Herminő nevelde tulajdonos szép hangú és igen olcsón eladandó zongoráját, A nevezett asszonyt a győri ágostai egyház hitva meg neveldeje vezetésére.

* (Beküldött.) T. Szerkesztőség! Európa mindenik mivel állama belátta, hogy polgáriskolákat (Bürger-schule) kell állítani. Tudomra az egész hazában sincs ilyen; pedig fájdalommal látjuk, hogy polgárságunk nagy része nem áll a kor igényeinek fokon. E hiányt főleg most érezzük, midőn a polgárságnak a közügyekbe befolyása nagyon nevelésük. Szomorú tanúságul közölök betűről betűre egy e perezen kapott nyugtát: «minek után eslesem, hogy felkezeltem, 4 oztrak forintot en N. N.» Enyiből áll az egész. Sajnálandó nem csak a hátramaradás, hanem az is, hogy ily készületű emberek gyakran vannak jogosítva hogy tudományos és méltánylatot, tiszteletet érdemlő egyének működése sőt jövője felett is tanácskozzanak és ítéletet mondjanak. Szatmáron 1866. jul. 12. Anga.

Vegyes hírek.

— Pestről írják, hogy: Császárné Ő Felsége hétfőn délután Pestre érkezett. A hivatalos lap reggel szétküldött értesítése szerint: a Fejedelemlé-Asszony a sebesültek látogatására jött. Minden hivatalos fogadást mellőztetni kérvén, ünnepléses szertartások nem is voltak. Mindamellét nagy számú népség gyűlt ki az udvarra és környékére, hogy üdvözölje a magas érkezőt. A váró csarnok szépen föl volt díszítve s ott láttuk a tárnokmestert, bájos nevével, Saint-Quentin altábornagyot néhány főpapot és mánást, a képviselőház elnökét, több képviselőt, (Deák Ferenczet, Somssich Pált, gr. Andrássy Gyulát, b. Kemény Zsigmondot és többeket), magas állású tisztviselőket, polgármestert, díszruhás ifjakat, s néhány fehér ruhás kis lányt, virágbokréttakkal kezűben. Fél négyre

esőngettek, a mozdony fűtült, s a kiűn hangzó éljenek jelenték, hogy Császárné Ő Felsége megérkezett. A jelen voltak szívélyes éljenek közt haladt át az előcsarnokon. Igen egyszerűen volt öltözve, fekete selem magas ruhában, s hasonló könnyű felöltőben, fehér csipke nyakkendőcskével, s fején fekete bársony magyar kalappal, ugy szívélyen minden disztis nélkül. A szívélyes fogadástól kihevült, mosolygó arccal köszönté a jelenlevőket. Mondják, hogy könyezett is, midőn leszálltak a tárnokmester mély bókkal üdvözlő. Két nyitott udvari kocsit állt a csarnok előtt. Császárné Ő Felsége ezek elsőjébe szállt, Königsberg-né grófnővel. Éljenek, kalap és kendődobogtatás közt vonult ki az udvarból az utazóra, hol szintén üdvözlő zajjal fogadák. A városház tetején kedd reggel óta nagy nemzeti zászló hirdeti e látogatást. Ezenkívül néhány középületen is zászlók lobognak. Császárné Ő Felsége meddig fog Budavárbán időzni: nem tudjuk. Mint mondják: rövid ideig.

— Napoleon császár az Ausztriától felajánlott velenzei királyságot megzárja. Ma már francia consul igazgatja Napoleon nevében, s az osztrákok kivonulása megkezdett. A császár maga vezeti a harczó felek fegyverszüneti feltételeit alkudozásokat. Fegyverszüneti: hisszük, hogy a francziák császárnak tekintélye eszközölni fog, de békét nehezen. Örvendünk a szabadság nevében Olaszország egységén, de sajnáljuk, hogy ingyen kellett átengedni azt, a miért két év előtt 1500 milliót ígérték. Sokat lehetett volna ezzel segíteni a pénzbajon; most kérdés lehet: nyert-e valamit Ausztria? mikor megtörténhetik, hogy ha Olaszországban nem, egyebütt azért villogni fog a szövetséges olasz fegyvere, minthogy az önzértes olaszra az átengedés módja lealázó. Ő e perezen Napoleon akaratától függ, vele kell szerződni, s ekor Romát, Sardinát, Corsicát és talán Genuát is elvesztette. Az olasz szomszédunk; mégis csak hasznos jól lenni a szomszédal! Vajjon, kérjük: nem lett volna-e jobb neki engedni át a várnégyszögöt? Az is bizonyos, hogy a várnégyszög leromboltatik s így néhány millió költségű munkát megsemmítenek állami félszéből. Ki fizeti azt vissza Ausztriának? Senki.

E perezen a francziák császára diadalmában van mint a legszerencsésebb triumphator, kezében van azt hiszi a béke vagy a háboru. Lehet ő nagy ember, de nehezen hisszük, hogy tudná mi fog történi csak egy hónap múlva is.

— A hohenzollern herceget elismeri a porta, ha 160 ezer piaster évi adót fizet, s maga és gyermekei a keleti egyházba térnek. A herceg nem fogadta el ez ajánlatot.

* A könnigraetzi csatáról, melyet a poroszok sadowai győzelemnek neveznek, maig sincs tüzetesebb hivatalos jelentés. Annyi bizonyos, hogy a veszedelmet az osztrák balszárnynak megkerülése és kereszt-tűzbe vétele okozta. E balszárny futásban keresett menedéket, mire a többi hadtestek is visszavonulni voltak

kénytelenek. Benedek, midőn látta, hogy már minden veszve van, feldult arccal, kétségbeesetten rohant ide s tova kíséretével a legnagyobb golyózáporban. Kereste a halált, de csak könnyű sebet kapott fején; kíséretéből egy halva rogyott le, (Müller őrnagy), többen nehéz sebet kaptak. Képzeltetni iszonyu sorsát a fővezérnek, ki «katonai szerencséjében» bizva, oly nagy reményekkel indult utnak, s a porosz seregeket szörnyen lenézte. A Bécsbe szállított sebesültek beszélik, hogy a könnigraetzi ütközet alatt a poroszok gyújtó golyóitól hat löporos kocsit szétrobbant, s az explosio legalább is 120 embert ölt meg. A szerencsétlen visszavonulás legborzasztóbb epizódjának mondják ezt, s az Elbén rakott hajóhid leszakadását, hol — hir szerint — 12,000 ember veszett volna el. Az üldöző porosz gárdahad a segélykiáltás hallatára maga is megdöbbenve állt meg, lábhoz rakta fegyverét és borzadt az éj e szörnyű látományától.

Benedek a borzasztó esata után azonnal, a mint stab-jával együtt lováról leszállt, a hirtapudósítókhoz így szólt: «Most megirhattok, elmondhattok mindent. A szerencsétlenséget nem lehet palástolni.» S mikor egyik-másik journalist a bajnak némely okát hozá elő, azt mondá: «Férfias hadvezér magára vesz minden hibát. Minden felelősség az enyém.» Nádaszy ezredesnek pedig a baleset után azt mondá: «Mindent elveszték, csak — fájdalom — életet nem.»

E véres csatáról egy porosz lovas-tiszt levelet írt, melyben ez is áll: «Az osztrákok derekasan megállták a sarat, kivált a magyarok, kik öt lépésnyire közeledtek gyalogságunkhoz, s fájdalom, ily rövid távban kellett halomra löni őket, úgy hogy a mi embereinknek is roszul esett.» E sorok mélyen megindító minden magyar emberre nézve. Könyek nélkül nem igen lehet rá gondolni ily rettentő epizódokra.

* Bukarestből távirják a «P. L.»-nak június 2. Tegnap itt nagy zavargás történt a zsidók ellen. A nép a zsidótemplomot teljesen feldulta. A zsidók az osztrák konzulhoz menekültek. Hohenzollern herceg ma Tirgawischbe utazott.

* Ér-Endrőden jun. hó 25-én 16 ház égett le. * Nagybányán — mint onnan írják, — jó aratás lesz s a szőlők is jól állanak, habár néhol a jégeső érte.

⊙ Szer a tej összefutása ellen. Nyáron a nagy meleg ellen azáltal oltalmazhatjuk meg a tejet a megsavanyodástól és összefutástól, ha néhány csepp tormanedvet teszünk közéje.

Ü Z L E T:

Szatmártt, július hó 11-dikén tartott hetivásári piaci árak következők köblönként: Tiszta buza 8 frt—8 ft 40 kr. Kétszeres 6 ft 40 kr—7 ft. Rozs 5 ft 20 kr—5 ft 80 kr. Tengeri 7 ft 60 kr—8 ft. Árpa 4 ft—4 ft 80 kr. Zab 3 ft. Kása 10 ft—12 ft. Főzelék 12 ft—14 ft. Krumpli 2 ft 60 kr. Aszalt szilva 16 forint.

HIRDETÉSEK.

← SZÉNA ELADÁS. →

Szatmármegye Nagy-Ar községében 160 székényi jó minőségű tiszta széna, kisebb s nagyobb mennyiségben eladó, kik a megveendő szénát helyben juhokkal akarnák feléltetni, ahhoz szükségelt helyiség is adatik.

Ertekezhetni Luby János tulajdonossal Nagy-Arban, posta uton utolsó posta Fehér-Gyarmat.

1—5

Arverési hirdetmény.

A színérváraljai italmérségi jog a Nagy vendégfogadóval együtt, e f. évi Augustus hó 9-én délelőtti órákban, 1866-ik évi November 13-tól kezdődő három évre, zártajánlatok és nyílt árverés mellett a városházánál Színérváralján ki fog adatni, az árverelők 1200 ft, bánatpénzzel legyenek ellátva

Színérváralja július 11. 1866.

Papp Antal,

1—3 a közbirtokosság képviselője.

349/1866 tk.

Hirdetményt.

Sipos István felperes javára, Kis János földmives és neje Takács Sára alperesek elleni végrehajtás folytán nevezett alpereseknek 1122 sz. a. lévő azonban Sipos István nevére telekkönyvezett és 520 fra becsült házastelkük 120 ft s járulékaik fejébe eladatni rendeltetvén, e végett f. é. augusztus 11-dik napja első, ismét szeptember 13-dik napja második határnapul mindenkor d. u. 5 órakor a helyszínére oly módon tüzetnek ki, hogy az elárverelendő házastelk első ízben becsáron felül, másodikban pedig azon alól is el adatni.

Az árverési feltételek a város tkönyvi hivatalban hiva alos órák alatt megtekinthetők.

Szatmárváros tszéke mint tkönyvi hatósága 1866 május 29-én tartott üléséből.

588/1866 sz.

Hirdetmény.

Szatmár sz. kir. város polg. törvényszéke részéről közhírré tétetik, miszerint Barra Károly helybeli lakos felperes javára t. Kovács Lajos ur alperes ellen 1000 ft. összeg s járulékaik iránt lejáratott per folytán, Ugoesamegye tszéke által elrendelt s foganatosítás végett áttett árverési végzés alapján, alperes Kovács Lajos urtól lefoglalt s bírósán megbecsült, s Barra Károly felperes kezénel kézi zálogként letéve lévő nagyobb értékű s többnemű ezüst asztali edények, női nyak, fül és kézi arany és ezüst ékességek, s többnemű rubin, gyémánt smaragd s más drága kövekkel kirakott ékességek f. évi Julius hó 23-dik napján d. e. 10 órakor a városház-iroda helyiségében el fognak adatni.

Kelt Szatmárt 1866. jun. 27.

Heletya György, végrehajtó tanácsos.

1—1

271/1866 tk.

Hirdetmény.

Szatmárváros határában a régi Csárdás ut helynek egy része, mely Asztai Sándor által megvásároltatott, és 120 fra becsültetett Szatmárváros mint felperes javára 49 ft. 98 1/2 kr. s járulékaik fejében, nevezett Asztai Sándor marasztalt alperes terhére eladatni rendeltetvén, e végett f. é. augusztus 4-dik napja első, ismét f. é. szeptember 4-dik napja második határnapul oly kijelentéssel tüzetik ki, miszerint az elárverelendő birtok első ízben a becsáron felül, másodikban pedig azon alól is el fog adatni.

Az árverési feltételek hivatalos órák alatt e városi telekkönyvi irodában megtekinthetők.

Szatmárváros törvényszéke mint telekkönyvi hatóság 1866. március 29-én tartott üléséből.

2—5

162/1866 tk.

Hirdetmény.

Páskándi János marasztalt alperesnek nevével Lamor Máriával közösen birt, és e városi 943. sz. a. fekvő, 600 fra becsült házastelke, Szatmárváros nyertes felperes javára, 128 ft. 10 kr. s járulékaik fejében elárvereltetni rendeltetvén, e végett f. é. július 28-dik napja első, ismét f. é. augusztus 50-dik napja második árverési határnapul mindenkor délután 3 órakor és a helyszínére oly megjegyzéssel tüzetik ki, miszerint az eladandó birtok első ízben a becsáron felül, másodikban azon alól is elfog adatni.

Az árverési feltételek a telekkönyv hivatalnál hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Szatmárváros törvényszéke mint telekkönyvi hatóság 1866. május 29-én tartott üléséből.

5—3

Egy négy ló erejű jó angol szerkezetű cséplő-gép ajánlatik hosszantabb munkára, akár valamely nagyobb birtokba, akár több egymás mellett fekvő kisebb gazdaságba — cséplésre. — Ertekezhetni a tulajdonossal Nagybányán bérmentes levélben.

PATAKY LÁSZLÓ.

← HIRDET MÉNY. →

5—3

Szatmármegye kebelbeli Nyir-Csaholy helységben, a nagyméltóságú m. kir. Helytartótanács intézménye folytán engedélyezett rom. kat. templom építéséhez 300,000 darab szabályos mértékű, jó minőségű égetett téglá fog felhasználtatni, melynek ugyanott, vagy a helység közelében lévő területén előállítás a legjutányosabb vállalkozónak kiadandó. — Bővebb felvilágosítás nyerhető Lechner Antal építésnél Szatmáron híd-utca 96-ik szám alatt.